

РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. Търговище, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, I СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анета Ив. Петрова

при участието на секретаря Красимира Ал. Кирилова
като разгледа докладваното от Анета Ив. Петрова Административно
наказателно дело № 20223530200422 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл.от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Дяков Строй“ООД със седалище и адрес на управление в гр. Търговище, представлявано от управителя Н. Д. Д., действащо чрез процесуалния пълномощник адв. Н. В. от АК - Търговище, против Наказателно постановление №38-0001093 от 19.05.2022г. на Директора на РД “Автомобилна администрация” – гр. Русе, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лева. Визира се незаконосъобразност на обжалваното НП поради нарушение на процесуалните правила и на материалния закон: 1/ липса на реквизит по чл. 57 ал.1 т.5 ЗАНН – посочване на място на извършване на нарушението, като се посочва, че от описанието на нарушението можело да се направи извода, че това място съвпада със седалището на дружеството; 2/описанието на изпълнителното деяние сочело на състав на допустителство, което било характерно за нарушители – физически лица, предвид нормата на чл. 10 ЗАНН, и не съответствало на визираното в нарушената законова норма дължимо поведение; 3/ неяснота на нарушената законова норма, тъй като посочената такава била бланкетна и следвало да се посочат и останалите норми, към която същата препраща, за да се гарантирала яснотата на обвинението срещу нарушителя, т.е. не бил налице реквизита по чл. 57 ал.1 т.6 ЗАНН. Ето защо моли за пълна отмяна на обжалваното НП като претендира присъждане на направените по делото разноски съобразно представен списък. В с.з. жалбата се поддържа от процесуалния пълномощник.

Ответникът – Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” – гр. Русе, не изпраща представител по делото, но в съпроводителното писмо към АНПреписка директорът на същата настоява за потвърждаване на обжалваното НП като законосъобразно и прави на осн.чл. 63д ЗАНН възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар в случай, че същият надвишава размера, предвиден в НМРАВ.

По допустимостта на жалбата – жалбата против НП подадена в законния 14 - дневен срок от процесуалния пълномощник на визириания нарушител и съответно се явява **редовна и допустима.**

Съдът като прецени становищата на страните във връзка с представените доказателства, приема за установено следното:

Видно от приложения по АНПреписка АУАН бл.№317036/02.03.2022г., същият е съставен против „Дяков Строй“ООД със седалище и адрес на управление в гр. Търговище, представлявано от управителя Н. Д. Д., за това, че „на 02.03.2021г. в гр.Търговище, *****, в седалището и адрес на управление на „Дяков Строй“ООД, около 11.30 часа е извършена комплексна проверка на транспортното предприятие „Дяков строй“ ООД съгласно Заповед №81-00-55-33/3/1/23.02.2022г. за периода от 02.03.2021г.до 02.03.2022г., и е съставен констативен протокол от 02.03.2022г. на „Дяков Строй“ООД, притежаващ лиценз №10284 за обществен превоз на товари на територията на Р България, се установи следното нарушение: Лицензирианият превозвач „Дяков строй“ ООД е допуснал осъществяването на обществен превоз на товари на дата 23.06.2021г.с водач А. Х. П. като има изминати 48км, видно от пътен лист серия ВА №445701 по маршрут Търговище – Алваново – Търговище, товарен автомобил МАН 32.372ВФ с рег.№***** от категория N3, който водач не отговаря на изискването за психологическа годност, към датата на извършване на превоза е нямал валидно удостоверение за психологическа годност, видно от справка от ИА“АА“, където валидността на удостоверението за психологическа годност е от 10.07.21г. с №701339“. Актосъставителят е квалифицирал констатираното нарушение по чл. 7а ал.2 предл.3 от ЗАвтПр. Актът е подписан от актосъставителя, един свидетел и от законния представител на дружеството - нарушител. Като доказателства са описани пътен лист серия ВА №445701, справка от инф.система на ИА“АА“, справка от търговски регистър, заповед. Визирианият нарушител не е записал, че има възражения срещу акта на предназначено за целта място в последния като няма данни в рамките на законовия седемдневен срок по чл. 44 ал.1 ЗАНН същият да е депозирал писмени такива. Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното Наказателно постановление №38-0001093 от 19.05.2022г. на Директора на РД „Автомобилна администрация” – гр. Русе, в което по идентичен с АУАН начин са възпроизведени фактите и обстоятелствата, описващи нарушението, като е допълнено, че видно от справка в регистъра на психологическите изследвания валидността на удостоверението за психологическа годност на водача е от 10.07.2021г. до 10.07.2022г. АНОрган е квалифицирал установените по преписката факти като административно нарушение по чл. 7а ал.2 предл.3 от ЗАвтПр, за което е наложил на жалбоподателя

административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл. 96г ал.1 предл.2 ЗАвтПр. В НП АНОрган е мотивирал, че след проверка за законосъобразност и обоснованост на съставения АУАН, след преценка на събраните доказателства и предвид тежестта на нарушенията, наличието на подбуди за извършването им и целите на чл. 12 ЗАНН, няма основание за прилагането на чл. 28 ЗАНН. Към АНПреписка са приложени описаните в АУАН писмени доказателства. В мотивите на НП е добавено: „ В периода от 06.09.2020г. до 09.07.2021г. лицето А. Х. П. не е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност като на 23.06.2021г. е извършвал превоз на товари. Нарушението е с висока степен на обществена опасност, тъй като касае компетентността на водача да извършва превози на товари. При извършената на 02.03.2022г. комплексна проверка на транспортната дейност на дружеството, са установени множество нарушения като са съставени общо 10 бр. АУАН“. За изясняване на констатациите по акта в съдебно заседание са разпитани като свидетели актосъставителя Х. М. и свидетеля по АУАН М. М. – Д., чиито показания кореспондират помежду си и с останалите доказателства, поради което и няма пречка за кредитирането им.

Правни изводи:

Преди да разгледа спора по същество съдът е длъжен да прецени наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалния закон при издаването на НП.

Относно съставения АУАН – Актът е съставен от длъжностно лице – служител на ИА”АА”, РД”АА“ – Русе, имащо правомощия за това ex lege, по силата на чл. 92 ал.1 ЗАвтП. При прегледа на този акт съобразно изискванията на чл. 42 ЗАНН съдът прецени внимателно съдържанието му и съобразно наведените от жалбоподателя оплаквания следва да обсъди наличието на реквизитите по смисъла на чл. 42 ал.1 ЗАНН. При преглед на съставения АУАН съдът установи наличие на всички предвидени в чл. 42 ал.1 ЗАНН реквизити с изключение на мястото на извършване на нарушението. В случая обаче, доколкото описанието на нарушението показва, че същото е извършено от търговско дружество чрез неспазване на изискванията за осигуряване на условията за осъществяване на превоз на товари, то е ясно и безспорно, че мястото на извършване на това нарушение може да е само по седалището на дружеството, в случая – в град Търговище. В съставения АУАН са описани и писмените материали, установяващи нарушението. Ето защо съдът приема, че при съставянето на АУАН не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Относно обжалваното наказателно постановление – Съгласно чл. 92 ал.2 ЗАвтПр наказателните постановления се издават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от определени от него длъжностни лица. Досежно компетентността на АНОрган в придружителното писмо за изпращане на АНПреписка до съда е цитирана като приложена Заповед №РД – 08-30/24.01.2020г. на министъра на ТИТС, но същата не е налична по преписката във вид на оригинал или копие. На настоящия състав е служебно известно обстоятелството, че съгласно т.І.6 от същата заповед директорите на РД”АА“ са оправомощени да издават НП за установени нарушения на регламенти на ЕС,

ЗавтПревози, ЗДвП и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях. Ето защо посоченият в НП АНОрган е имал законовата компетентност да издаде обжалваното НП. След преценка на тази компетентност съдът прави проверка за наличие на реквизитите по чл. 57 ЗАНН, при която проверка, предвид напълно идентичното с АУАН описание на нарушението, се установи наличие на посочена дата на извършване на последното, а липсата на изрично посочено място на извършването му се изяснява от посоченото седалище на дружеството – нарушител, в град Търговище, където при осъществяване на ръководство и управление на дейността на това дружество е допуснато извършване и на описаното нарушение. Наказващият орган е направил достатъчно ясно и пълно описание на констатираното нарушение като изложените факти позволяват в пълна степен на нарушителят да разбере в какво нарушение е обвинен. Въпреки, че същият е употребил в описанието на нарушението израза „допуснал осъществяване“, не може да се приеме за основателен довода на жалбоподателя, че е визирано „допустителство“. Допустителството се осъществява чрез бездействие от страна на едно лице, което знае, че ще се извърши или се извършва дадено нарушение, и не предприема никакви действия да попречи на извършването му. Затова и допустителите са споменати в разпоредбата на чл. 10 ЗАНН редом с укривателите и основните съучастници. Поради естеството му същото би могло да бъде реализирано само от физическо лице. Пример за това е разпоредбата на чл. 24 ал.2 предл.посл. от ЗАНН. Следователно трябва да има едно основно нарушение, спрямо което да е осъществено допустителството. В случая АНОтговорност на дружеството – жалбоподател се ангажира на самостоятелно основание – за това, че не е изпълнено определено произтичащо от закона задължение при осъществяване на дейността му /чл. 83 ал.1 ЗАНН/, а не за бездействие при извършване на нарушение от друго. Ето защо и това оплакване в жалбата не е основателно. Относно оплакването за липса на реквизита по чл. 57 ал.1 т.6 ЗАНН съдът намира, че нарушената законова норма е посочена прецизно в НП. Съгласно същата - чл. 7а ал.2 предл.3 от ЗавтПр, *лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата*. Разпоредбата в достатъчна степен ясно регламентира задължението на лицензирания превозвач да осъществява обществени превози на товари само с водачи, които отговарят на изискванията на психологическа годност, която се установява след съответния преглед и издаване на удостоверение за психологическа годност. В случая не е наложително с оглед законосъобразността на издаденото НП да се изброяват всички законови разпоредби от законови и подзаконови нормативни актове, имащи отношения към този въпрос. В настоящия случай реквизитите по чл. 57 ал.1 т.8-12 ЗАНН не са относими поради вида на предвиденото административно наказание, точно фиксираната по размер имуществена санкция и субекта на нарушението – юридическо лице, както и поради липсата на подлежащи на отнемане вещи, събрани веществени доказателства и подлежащо на

определяне обезщетение за вреди. Ето защо съдът приема че при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Предвид констатацията за липса на допуснати нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУАН и издаване на НП, съдът следва да се произнесе по въпроса за правилното прилагане на материалния закон като обсъди събраните в съдебното производство доказателства. Наличният по преписката пътен лист серия ВА №445701 показва, че на 23.06.2021г. водачът А. П. е осъществил обществен превоз два пъти по маршрут Търговище – Алваново – Търговище с общо разстояние 48 км с товарен автомобил МАН с рег.№****. Видно от съставения констативен протокол за извършената комплексна проверка на 02.03.2022г., дружеството – жалбоподател притежава товарен автомобил МАН 32.372ВФ с рег.№**** от категория N3, както и че в същото работи водач А. Х. П. В рамките на извършената проверка е направена и разпечатана справка в Регистър за психологически изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване на водача А. Х. П., от която е видно, че същият е имал издадено на 05.09.2017г. удостоверение за психологическа годност със срок на валидност до 05.09.2020г., като следващото удостоверение за психологическа годност на същия водач е издадено на 10.07.2021г. и е валидно до 10.07.2024г. Данните в тази справка показват, че през периода от 05.09.2020г. до 10.07.2021г., вкл. в деня на извършения превоз - 23.06.2021г., посоченият водач не е имал валидно удостоверение за психологическа годност и то в продължение на 9 месеца. В показанията си свид. М. – Д., която е актосъставител по случая, изцяло потвърждава гореизложените данни като пояснява, че за да получат УПГ водачите следва да преминат през психологическо изследване в специални психологически лаборатории като издадените им удостоверения са видими чрез информационната система на ИА“АА“. Свид. М. също потвърждава изцяло констатациите в АУАН. Посочената като нарушена норма на чл. 7а ал.2 предл.3 от ЗАвтПр гласи, че лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата. Съгласно чл. 152, ал. 1, т. 2 б.“б“ ЗДвП Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. На основание тази разпоредба е издадена Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. В същата е регламентирана процедурата за провеждане на психологическите изследвания, като в чл. 36 от тази наредба е посочено, че

след приключване на психологическото изследване дадените заключения се регистрират посредством специализирания програмен продукт, като на всички лица, получили положително заключение, се издава удостоверение за психологическа годност, което съдържа личните данни на лицето, целта/целите, за които то е получило положително заключение за психологическа годност, града, протокола и датата на психологическото изследване, наименованието на психологическата лаборатория, датите на издаване и на валидност. Следователно издаването на такова удостоверение е единственият начин, по който се удостоверява надлежно, че водачът отговаря на изискванията за психологическа годност по смисъла на чл. 7а ал.2 предл.3 ЗАвтПр. Превозвачът – работодател на водачите, е длъжен да контролира наличието на изискванията към всеки водач преди да допусне извършване на обществен превоз от този водач. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи безспорно и категорично извършването на описаното в НП нарушение. Изискването за наличие на удостоверена психологическа годност на водачите на МПС, осъществяващи обществени превози на товари, е част от националното ни законодателство като същото не е в противоречие на Директива 2006/126/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства, в чиято т.4 от Приложение III „Минимални изисквания за физическа и психическа годност за управление на превозно средство със силово задвижване“ е регламентирано, че кандидатите преминават медицински преглед преди свидетелството за управление С да им бъде издадено за първи път и след това преминават периодични медицински прегледи съгласно предвиденото в националното законодателство, а в т.5 от същото приложение е посочено, че стандартите, установени от държавите-членки за издаване и всяко едно последващо подновяване на свидетелствата за управление, могат да бъдат по-строги от изложените в настоящото приложение. Последното означава, че съответното национално законодателство може да въвежда по – строги изисквания и към психологическата годност на водачите, вкл. и чрез извършване проверка на същата в по – кратки срокове от предвидените в Директивата относно издаване на СУМПС. Правилно е приложена и санкционната разпоредба на чл. 96г ал.1 предл.2 ЗАвтПр, съгласно която който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв. В случая е налице нарушение на разпоредба на „този закон“ – ЗАвтПр, като законодателят е употребил израза „допусне“, но в случая не се визира допустителство от страна на физическо лице, а по – скоро нарушение чрез бездействие от страна на юридическо лице, което следва и от вида на предвиденото административно наказание, което се налага само на юридически лица, а именно имуществена санкция. Последната е в точно фиксиран от законодателя размер и не подлежи на преценка от страна на АНОрган. Съдът не намира и основания за определяне на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН предвид факта, че към момента на това нарушение водачът П. е работил в продължение на девет месеца без валидно удостоверение за психологическа годност. Ето

защо обжалваното НП следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид потвърждаването на обжалваното НП право на присъждане на разноски има АНОрган, но тъй като от негова страна липсва направена претенция в този смисъл, както и данни за реално сторени от него съдебни разноски, съдът не следва да се произнася по въпроса за отговорността за разноски.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно **Наказателно постановление №38-0001093 от 19.05.2022г. на Директора на РД „Автомобилна администрация” – гр. Русе**, оправомощен от министъра на ТИТС, с което за допуснато нарушение по чл. 7а ал.2 предл.3 от ЗАвтПр на „Дяков Строй“ООД със седалище и адрес на управление в гр. Търговище, представлявано от управителя Н. Д. Д., е наложено на основание чл. 96г ал.1 предл.2 ЗАвтПр административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Търговище в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____